

336

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 lipca 1959 r.

w sprawie ustalenia wzorów dokumentów obowiązujących przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego.

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju (Dz. U. Nr 76, poz. 388) zarządza się, co następuje:

- 1) karty kontrolnej wraz z pouczeniem o jej stosowaniu (załącznik nr 1),
- 2) zezwolenia na międzynarodowy przewóz drogowy (załącznik nr 2),
- 3) zaświadczenia o dopuszczeniu pojazdu samochodowego do międzynarodowego przewozu drogowego (załącznik nr 3).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. J. Rustecki

Załączniki do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 lipca 1959 r. (poz. 336).

Załącznik nr 1.

Wzór

Międzynarodowy przewóz drogowy podróżnych

KARTA KONTROLNA

Nr

Wystawca karty (przewoźnik)

Kraj wystawcy

Podstawa prawna: § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju (Dz. U. Nr 76, poz. 388).

1. Charakter przewozu (niepotrzebne skreślić):
Przewóz przy drzwiach zamkniętych, przewóz wahadłowy, przewóz między portami morskimi i lotniczymi, inne rodzaje przewozu.

2. Krótkie określenie drogi przewozu:

data	trasa (ważniejsze miasta)	przejścia graniczne	uwagi
.....
.....
.....

3. Uwagi i nie przewidziane zmiany dotyczące rubryk 2 i 4:

.....

4. Imienna lista podróżnych (nazwisko i pierwsza litera imienia — wypełniać tylko dla przewozów przy drzwiach zamkniętych i przewozów wahadłowych):

1	18	35
2	19	36
3	20	37
4	21	38
5	22	39
6	23	40
7	24	41
8	25	42
9	26	43
10	27	44
11	28	45
12	29	46
13	30	47
14	31	48
15	32	49
16	33	50
17	34	51

5. Przewozy między portami morskimi i lotniczymi. Liczba podróżnych Port, w którym podróżni wysiedli ze statku Port, w którym podróżni wsiądą na statek
 Nazwa i adres jednostki organizującej przewóz
6. Bilety wydano podróżnym na całą podróż
 Bilet zbiorowy na przejazd tam i z powrotem.
7. Data wystawienia karty kontrolnej 19 r.

(podpis przewoźnika)

Uwagi organów kontroli granicznej i kontroli drogowej.

Data	Miejsce	Spostrzeżenia i uwagi	Pieczęć i podpis

POUCZENIE O STOSOWANIU KARTY KONTROLNEJ

- Kartę kontrolną stosuje się tylko w razie wykonywania międzynarodowego zarobkowego przewozu podróżnych. Karty kontrolnej nie stosuje się przy przewozach na liniach regularnych. Kartę kontrolną wypełnia przewoźnik przed wyjazdem pojazdu.
- W rubryce 1 należy skreślić te określenia, które nie odnoszą się do wykonywanego przewozu, przy czym:
 - przez przewóz przy drzwiach zamkniętych należy rozumieć taki przewóz, przy którym ten sam autobus przewozi na całej trasie tę samą grupę podróżnych i powraca z nimi do miejsca wyjazdu;
 - przez przewóz wahadłowy należy rozumieć przewóz podróżnych zorganizowany przez przewoźnika między tym samym miejscem wyjazdu a tym samym miejscem pobytu, wypoczynku lub zainteresowania turystycznego, przy czym podróżni podzieleni są uprzednio na grupy według przewidzianej długości trwania ich pobytu w miejscu docelowym, a każda grupa odwożona jest następnie z powrotem, po upływie przewidzianego okresu, do miejsca wyjazdu;
 - przez przewóz między portami morskimi lub lotniczymi należy rozumieć przewóz podróżnych wykonywany autobusem między dwoma wyżej wymienionymi portami, z tym że nie zabiera się po drodze podróżnych do przewozu i wszyscy podróżni przewożeni są na całej trasie aż do drugiego portu.
- Dla każdego przejazdu wypełnia się jedną kartę kontrolną. Przejazdy powrotne przy przewozach wahadłowych i przy przewozach między portami morskimi lub lotniczymi, jeżeli nie stanowią przebiegów próżnych, uważa się za oddzielne przewozy, dla których należy wystawić nową kartę kontrolną. Na karcie tej dodaje się w rubryce 1, po określeniu charakteru podróży, wzmiankę „Przejazd powrotny”, przy przewozach zaś wahadłowych dodaje się w rubryce 3 następującą uwagę: „Przewóz grupy podróżnych w kierunku „tam” ujęty był w karcie kontrolnej nr”
- W rubryce 2 należy podać drogę przewozu oraz przebiegu próżnego. Wymieniając drogę przebiegu próżnego należy równocześnie pod nagłówkiem „uwagi” wpisać „przebieg próżny”.
- Jeżeli liczba przewożonych podróżnych przekracza 50, nazwiska dalszych podróżnych należy wpisać na zwykłej kartce zaopatrzonej w pieczęć i podpis przewoźnika; kartę tę dołącza się do karty kontrolnej.
- Rubrykę 6 wypełnia się tylko przy przewozach przy drzwiach zamkniętych i przy przewozach wahadłowych.
- W rubryce 3 podaje się wszelkie zmiany w stosunku do danych, wpisanych na karcie kontrolnej. (Ponadto wpisuje się tu wzmianki, o których mowa w ust. 3).
- Przewoźnik jest odpowiedzialny za prawidłowość dokonanego wpisu. Karta kontrolna powinna znajdować się w pojeździe w czasie wykonywania całego cyklu przewozowego.
- Karty kontrolne numerowane są w kolejności ich wystawienia. Przewoźnik obowiązany jest prowadzić osobny rejestr wystawionych kart kontrolnych w ramach każdego roku kalendarzowego.
- Rubryki na odwrotnej stronie karty kontrolnej służą do wpisywania spostrzeżeń i uwag przez organy kontroli granicznej i drogowej.

Załącznik nr 2.

Wzór

Polska Rzeczpospolita Ludowa
Ministerstwo Komunikacji

Nr

Warszawa, dnia 19 . . . r.

ZEZWOLENIE NA MIĘDZYNARODOWY PRZEWÓZ DROGOWY

Podstawa prawna: § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju (Dz. U. Nr 76, poz. 388).

Zezwala się na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego:

- 1. (nazwa jednostki organizacyjnej)
- 2. (siedziba jednostki organizacyjnej)
- 3. (określenie pojazdów *)
- 4. (rodzaj przewozu)
- 5. (liczba wyjazdów za granicę)
- 6. (przedmiot lub bliższe określenie przewozu)
- 7. (zasięg przewozu)
- 8. (okres ważności zezwolenia)

Przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego należy przestrzegać postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju (Dz. U. Nr 76, poz. 388), jak również wszelkich innych przepisów, dotyczących przewozów międzynarodowych. Po upływie okresu ważności zezwolenie należy odesłać do Ministerstwa Komunikacji, Warszawa, ul. Chałubińskiego 4.

(pieczęć)

(podpis)

* U w a g a: pojazdy wymienione w pkt 3 mogą być nYTE do wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego pod warunkiem, że będą zaopatrzone w zaświadczenia stwierdzające dopuszczenie do międzynarodowego przewozu drogowego, wydane przez wydział komunikacji przydział wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

Załącznik nr 3.

Wzór

Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w
(Rady Narodowej m.)
Wydział Komunikacji
Nr

Z A Ś W I A D C Z E N I E

O D O P U S Z C Z E N I U P O J A Z D U M E C H A N I C Z N E G O D O M I Ę D Z Y N A R O D O W E G O P R Z E W O Z U D R O G O W E G O

Podstawa prawna: § 2 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju (Dz. U. Nr 76, poz. 388).

N I Ż E J O P I S A N Y P O J A Z D :

- 1. Zarejestrowany na
siedziba
- 2. Rodzaj pojazdu: *) samochód ciężarowy, autobus, pojazd członowy, ciągnik, przyczepa, naczepa.
- 3. Nr rejestracyjny
- 4. Nr podwozia
- 5. Marka fabryczna
- 6. Ciężar ogólny

7. Ciężar własny
8. a) Ładowność
- b) Dopuszczalna liczba podróży: miejsca siedzące
- miejsca stojące
9. Największy dopuszczalny nacisk:
- a) osi najbardziej obciążonej
- b) ewentualnie podwójnej osi najbardziej obciążonej
10. Szerokość zewnętrzna pojazdu
11. Długość zewnętrzna pojazdu (łącznie z dyszlem przyczepy)
12. Długość zwisu tylnego
13. Ogólny ciężar przyczepy, która może być doczepiona do pojazdu**)

DOPUSZCZA SIĘ DO MIĘDZYNARODOWEGO PRZEWOZU DROGOWEGO

14. Data badania technicznego pojazdu
15. Niniejsze zaświadczenie ważne jest do
16. Miejsce i data wystawienia
17. Podpis i pieczęć
18. Przedłużenie ważności:

W wyniku badania technicznego przedłuża się ważność niniejszego zaświadczenia.

Data badania technicznego

Data upływu ważności

Podpis i pieczęć

*) Niepotrzebne skreślić; dla pojazdu członowego wystawić oddzielne zaświadczenie dla ciągnika i oddzielne dla naczepy.

***) Wypełniać tylko dla pojazdów silnikowych; wpisać „O”, jeżeli dołączenie przyczepy nie jest dozwolone; wpisać „bez ograniczeń”, jeżeli nie ma ograniczenia co do ciężaru przyczepy, która może być dołączona.

Uwagi: Niniejsze zaświadczenie powinno stale znajdować się w pojeździe. Po upływie okresu ważności lub w razie cofnięcia ważności przez właściwą władzę należy zaświadczenie zwrócić organowi, który je wydał.

337

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 26 czerwca 1959 r.

w sprawie szczegółowego trybu rozdzielnictwa materiałowego i planowania zaopatrzenia jednostek przemysłowych i usługowych drobnej wytwórczości.

Na podstawie § 14 ust. 2 uchwały nr 121 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie zaopatrzenia drobnej wytwórczości w materiały rozdzielane (Monitor Polski Nr 33, poz. 150) w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) „uchwale” — rozumie się przez to uchwałę nr 121 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie zaopatrzenia drobnej wytwórczości w materiały rozdzielane (Monitor Polski Nr 33, poz. 150),
- 2) „odbiorcach” — rozumie się przez to jednostki, które zgodnie z § 1 uchwały zaopatrywane są w materiały rozdzielane w trybie ustalonym uchwałą, nie wyłączając spółdzielni remontowo-budowlanych,
- 3) „wojewódzkich organizacjach odbiorców” — rozumie się przez to organizacje wymienione w § 2 pkt 2 uchwały, z tym że dla rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu wojewódzką organizacją odbiorców jest terenowy organ wyznaczony przez Związek Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu,
- 4) „terenowych jednostkach zbytu” — rozumie się przez to również jednostki wyznaczone przez właściwego ministra,